

kori, kora bronzkori és Árpád-kori leleteket kb. 800 m hosszúságban a vasút és a mélyebben fekvő parti terület között. A terület K-i oldalán római kori és bronzkori, a Ny-i oldalán főleg Árpád-kori leletanyagot találtunk, a felszínen azonban nem lehet elkülöníteni, egyetlen összefüggő területet képez. A kalcinált csontok, a szórványosan előkerülő téglatöredékek alapján elképzelhetőnek tartjuk, hogy egy római temető részletei lehetnek, aminek K-i végében állhatott a két helyreállított halom.

Inota-vasútállomás (MRT 2. k. 49/21; KÖH 9577): A korábban ismert Árpád-kori lelőhelyet is vizsgáltuk. A lelőhelytől D-re, a vasút alatt gyepterületet találtunk, itt az Inotai-árok Ny-i oldalán egy jellegzetes kerek domb emelkedik. Ezt gyeppel fedti, egyedül az ezen keresztülfutó dűlőút mentén találtunk egy-két cseréptöredéket. Azonban a patak K-i oldalán is találtunk elég sok Árpád-kori leletanyagot (KÖH 9578), erősen valószínűsítjük, hogy ez a lelőhely lenyúlik a patak torkolatának K-i oldalára is.

Koldus-telek (MRT 2. k. 49/11; KÖH 9567): Egy-két szórványos töredéken kívül nem találtunk más leletanyagot, a lelőhely kiterjedésére nézve semmilyen újabb információt nem tudunk szerezni.

Széhhely (Széhhely) (MRT 2. 49/32; KÖH 9587): Terepbejárás során sikerült azonosítani a korábban elpusztult hitt Széhhely középkori falu nyomait a Csákányhídi-dűlőben, valamivel délebbre az MRT által jelzett területnél. A kis patak Ny-i oldalán a meddőhányó alatt, a horgásztótól É-ra lévő hosszúkás, D felé lejtő alacsony dombon a tarlóban a rossz megfigyelési viszonyok ellenére is elég sok Árpád-kori kerámiát tudtunk gyűjteni. A lelőhely részletei a kis patak Ny-i oldalán a meddőhányóval még nem bolygatott területen is megmaradtak, egy kis része szántott, ez a felszínen is kutatható.

STIBRÁNYI MÁTÉ

587. Veszprém-Kádárta, Geleméri utca
(MRT 2. k. 25/11 lh., KÖH 9777)

(Veszprém megye) R, V, Ró

Kádárta K-i szélén, a Geleméri utca szomszédságában késő rézkori és kora vaskori lelőhelyen 2006 óta folynak kisebb régészeti feltárások, közművek és családi ház építéséhez kapcsolódóan. Gázvezeték építése kapcsán 2009-ben 14 objektumot tártunk fel (1 cölöplyukat, 2 méhkas alakú nagy tárolóvermet, nagyméretű gödröket és egy római kori visszabontott falrészletet). A gödrök egy része késő rézkori (korai badeni kultúra), a tárológödrök és a nagyobb gödrök kora vaskoriak (Hallstatt-kultúra).

REGENYE JUDIT

588. Veszprém, Margit tér
(KÖH 59419)

(Veszprém megye) Kö

2009. május 30-án vízvezetéknek ásott árkokban régészeti jelenségeket figyeltem meg. A vezetékét valószínűleg a korábbi nyomvonalon cserélték, de az árok ásásakor

érintetlen rétegsort is átvágtak és alapfalak maradványai is láthatóvá váltak.

A Cséplő utca felőli árokszakas egy nagyjából az utca tengelyének irányában haladó falmaradványt vágtak el. Az árok K-i falában úgy látszott, hogy a falhoz K felől egy másik falszakasz csatlakozik. A falmaradványok felett egy hosszabb élettartamú járósintre utaló rétegsort figyeltem meg.

A Margit tér 3. sz. előtti árokszakas É-i falában látható volt egy átvágott alapfal metszete, és e felett húzóódó, szintén járósinteket tartalmazó rétegsor.

A falmaradványok feltehetőleg a volt domonkos kolostor épületegyütteséhez tartoznak.

RÁCZ MIKLÓS

589. Veszprém, Vár utca 31.

(MRT 2. k. 51/1d lh., KÖH 9648)

(Veszprém megye) B?, Kö

A 228 hrsz. telken álló barokk egyemeletes kanonoki palota (Bíró-Giczey-ház) az érseki palotával szemközt, a Vár Ny-i oldalán álló épületek sorában található, a ferences-templomtól D-re lévő gazdasági udvartól D-re. A mai épületet 1733-ban padányi Bíró Márton veszprémi éneklőkanonok – későbbi veszprémi püspök (1745–1762) – építtette, eredetileg földszintes formában. 1772-ben Giczey István kanonok emeletet építtetett rá. Az építkezés a bejárat kapu kőkeretének dátuma alapján 1780-ban fejeződhetett be. Az 1948–1950 táján történt államosításig az épületet kanonoki lakóházként használták. A legutóbbi időszakban a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatósága és a megyei Geológiai Szolgálat működött az épületben. Néhány éve visszakerült az egyház (Veszprémi Érsekség) tulajdonába.

A telek korábbi előtörténete kb. az 1640-es évekig követhető visszafelé. A 17. századtól a nemes Véghely- és a Roboz-családok házai álltak az ingatlanon, amelyet 1732-ben Bíró Márton erőszakkal megszerzett tőlük, s ezért az említett famíliák pert kezdtek ellene a vármegye előtt.

Udvar és a pince

Az ingatlanon korábban még soha nem végeztek régészeti feltárást. Falkutatást G. Lászy Judit művészettörténész folytatott az épületben. Az ásatást 2008. április 15–29. és május 14–18. között végeztük. A kb. 8,5×10 m-es belső udvart keresztben két, egyenként 2 m széles árokkal, egy É–D-i irányúval és egy Ny–K-i irányúval vágtuk keresztül.

Az árkokban előkerültek a korábban itt állott épületek alapfalai, amelyek több periódusban épültek, ill. kerültek elbontásra. Tekintettel arra, hogy a feltárás nem teljes felületen történt, ezeknek értelmezése helyenként kérdéses, a problémakör még nem lezárt. (Mindenesetre az előkerült falak többségének tájolása megegyezik a D felé szomszédos, Vár utca 29. alatti ún. Dubniczay-ház, Kralovánszky Alán régész által